

بیا هم افغاني غمیزه!

که څه هم له ډیر مهال وړاندې د افغانانو او په تیره بیا د ډیورنډکرنې پر دواړه غاړو د پښتنو په مال او سر لو گډ دی او په دی لو کی د ماشومانو، ښځو، بوداگانو، ساده وگړو، استادانو، ډاکټرانو، انجینرانو او قومي مشرانو سرورنه ریبیل کیري، خو روستیو کی دی لو او د سرونو غوبل نور هم زور اخیستی او د هری ورځی په تیریدو سره د وطن د لونو او زمانو له مرو او جسو څخه ستړی او دلی جوړیږي او هیواد ټول په هدیره بدلیږي!

د مالونو او سرونو په دی لو کی، ډیر کورني او بهرني لاملونه او فکتورونه سره یوځای شوي او په لویلاس هڅه هم کیري چی ساده وگړي د غمیزی په اړه له پوهي او خبرتیا څخه لري وساتل شي.

که یوازی د څو تیرو ورځو کرونولوژي راوسپرو د چلوتی، غمیزی او ناورین له بیخ او تل څخه خبریدلای او ډیرو هغه پوښتنو ته ځواب میندلای شو چی پوهه او خبرتیا یې راته گرانه ښکاري .

که باگرام کی د قران پاک د پاڼو د سیڅلو او یا د کندهار د زانگوات د کلي د ولسي وگړو ټولوژنه چی له هرخوا د غندنی او کرکی وړ ده، راواخلو لامل یې که هره استخباراتي پروژه وي، قرباني یې په دواړو پېښو کی پښتانه دي. په هغو لاریونو کی چی د باگرام د پېښی په تړاو وشول او هلته د ۳۰ تنو په شاوخوا کی ووژل شول، ډیری یې پښتانه وو. د زانگوات په ټولوژنه کی خو ټول پښتانه وژل شوي .

که خبره له بل پلوه راوسپرو « د افغانستان په جنوب کی د مارچ په ۱۵ مه بیا د طالبانو په بمي حمله کی دیارلس تنه ملکيان ووژل شول . کندهار کی پولیس وايي چی د مارچ په ۱۵ مه د طالبانو له لوري د سرک په غاړه د ایښوول شوي بم په چاودنه کی نهه ماشومان او څلور ښځی ووژل شوی.

پولیس وايي چی دا پېښه د روزگان ولایت دهرات ولسوالی کی هغه مهال وشوه چی د سپرلیو موټر د طالبانو له لوري پر ښځ شوي ماین وخوت.

د روزگان د والي ویندوی پېښه تایید کړه، ویی ویل چی د دیارلس تنو د وژل کیدو ترڅنګ دوه تنه نور ژوبل شوي دي. پرون هم هلمند ته د امریکا د دفاع وزیر له سفر سره په یو وخت د دغه ولایت په مارچی ولسوالی کی د یوه ماین په چاودنه کی اته تنه ملکيان وژل شوي وو.

د هلمند ولایت چارواکو دا برید د طالبانو له لوري گڼلی او وایی: «دغه چاودنه د چهارشنبی په ورځ د یوی بجی په شاوخواکی د مارچی ولسوالی د ریگی څلورلاری په سیمه کی د وسلووترهگرو لخوا د یوه ښځ شوي ماین له امله په یوه تونس موټر رامنځ ته شوه چی په پایله کی یی اته تنه ولسي وگړي په شهادت رسیدلي دي.»

بلخوا د پژواک د خبر له مخی د مارچ په ۱۵ مه، د ننګرهار د پوهني ریاست په وینا د چپرهار ولسوالی د شولانی لوړ ښوونځي (لیسه)، ناپېژندو کسانو په بمونو والوخواه .

په دی چاودنه کی د ښوونځي د اداری په گډون ۸ کوټی، ۲۸ ځیمی، کتابونه او د ښوونځي نور سامانونه ټول سوځول شوي . ویل کیري چی دی ښوونځي کی ۲۶۴۰ تنه نجونی او هلکان په زده کړه بوخت وو .

دا په روان کال کی څلورم ښوونځی دی چی دی ولسوالی کی سوځول کیري .

که د لری پښتونخوا خبرونه راواخلو، هلته هم په پښتنو لو گډ دی . د باجوړ په مامندو سیمه کی د مارچ په ۱۵ مه، د چاودنی له امله ۵ کسان وژل شوي او ۲ ټپیان دي . چاودنه د یو قومي مشر له حجری بهر شویده .

د افغانستان د علماوو شورا په اعلامیه کی چی څو ورځی وړاندی خپره شوه، ښځو او نجونو ته سپارښتنه شوی چی د زده کړو په مرکزونو، دفترونو او نورو ټولنیزو ځایونو کی له نارینه وو سره ناسته ولاړه ونه کړي او د سفر پر مهال شرعي محرم ولري. دا پریکړه د علماوو شورا په استازیتوب او مشری مولوي قیام الدین کشاف چی پښتون گڼل کیري، په خوله بیانیري او د ولسمشر کرزي لخوا د تایید او پلیتوب وړ بلل کیري .

دلته کشاف د یوه پښتون په جامه کی، د ټولنی د نیمايي نفوس ښځو، د بشر حقوقو او مدني او دیموکراتیکو ارزښتونو سره په مخالفت، حقیقت کی ټول پښتانه د ۲۱ می پیری له غوښتنو سره د مقابلی او جگری په سنگر کی درولي ځلوي .

دلته مولانا د پښتون په دریخ کی په داسی اندیښنو، درېځونو او پریکړوسره په کور دننه او بهر نه یوازی د ځان، بلکی د ټولو پښتنو په وړاندی د نورو خلکو د کرکی او نفرت اور ته د خپلی اوږدی ږیری په خورولو سره پکی وهي .

نور خلک حق لري، وانگیري د پښتو مولانا چی داسی توره بوره ده او د تمدن، پرمختگ او رنایي دوښمن دی، ساده پښتانه خو باید د ښځو د حقوقو، تمدن او ربا پسی ټوپک راواخلي او وجنگیري اوښایي روانه جگړه هم له داسی لاملونو څخه وبولي.

که د طالبانو دریخ راواخلو، طالبان دواړو پېښو یانی هم د باگرام او هم د زانگوات پېښوته وحشت وایی چی دی کی څه شک نشته او د هغو پر ضد اعلامیه خپروي خو بیا د خپل قوم په وړاندی له هغوی څخه بدتر وحشت چی پورته څو

دپاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکاري ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکی په خیر و لوسی

تازه بیلگی یې وړاندی شوی ، سرته رسوي . اسلامي گوند هم ورته دریځ لري او ځونه چی پښتانه شار، شدل او سړیتوب سره ناپخلا ځلولی شي ، صرفه نه کوي، روستی اعلامیه یې دا خبری ښه په ډاگه کوي.

د پښتو ټول بهیر ښی چی له نورو مخکی پښتانه، توندلارو مذهبي اندیښنو او فعالیتونو ته هڅول کیږي او کله چی دوی په دی گانه سمبال کرل شي بیا نو جواز پیدا کیږي چی د دوی د سپکولو او وهلو کار په ښه تیره توره پیل شي . دلته څو پوښتنی باید مخی ته کښیږدو او د ځواب لپاره یې په لټه کی شو :

– د پښتنو په ویده توب ، تیاره والی ، د تمدن له کاروان سره په دوښمنی او همدارنگه د سیمی او نړی سره په اړخ نه لگولو او ټکر کی، کوم لاملونه او فکتورونه لوی لاس لري ؟

– کوم هیوادونه، ځواکونه او بنسټونه د داسی لاملونو او فکتورونو ملاتړ کوي او یایی ترشا ولار دي؟

– بل کوم څوک توندلارو مذهبي اندیښنو ته پښتانه ورتیل و هی او په دی کار سره کومی موخی غواړي ترلاسه کړي او یا خپله پښتانه په دی مرادړند کی خوشحاله دي او غواړي تلپاتی چاپیریال یې همدا ښو وي ؟

– ایا په اسلامي پراخه نړی کی د اسلام ساتلو ټیکداران یوازی پښتانه دي ؟

– د غمیزی موندیز او عمده لامل خپله پښتنو کی دي، که په گاونډ او نړی کی دا لامل ولټوو ؟

د هر چا به خپل خپل دلایل وي ، خو زما په اند د غمیزی موندیز لامل خپله پښتنو کی پروت دی . ترڅو چی خپله پښتانه ونه غواړي ځان کی تغیر راولي ، بل هیڅوک دوی ته تغیر نه شي ورکولای. د سیمی او نړی فکتورونه دا تغیر ورو او یا گردندی کولای شي خو د تغیر زیرمه او سرچینه خپله پښتنو کی پرته ده .

همدی ورځو کی می د یوه دوست لیکنه چی په تاند بریښناپاڼه کی خپره شوی وه، ولوستله. نوموړي دوست خپلی لیکنی ته داسی سرلیک ټاکلی و« افغانیزم ، د پنجوايي ماشومان، د یوی نوی جگړی پیلوونکی »

تر هغه ځایه چی د نوموړي دوست لیکنه د پنجوايي د غمیزی پوری اړه لري او یا هغه برخه چی پښتانه پکی زده کړی او پوهی ته هڅول کیږي له تایید سربریره په ستاښه هم ارزي، خو له دی خونړی بیښی څخه د بلی جگړی د پیل لپاره تبلیغ او یا په نا مستقیمه توگه په طالبانو او اسلامي گوند گورگړی څنډل چی د پنجوايي د ماشومانو په غچ راپاڅي او نوی لا دا چی اوسنی جگړه هم بسنده ونه گڼل شي او نوی جگړی ته متی رابډ وهل شي، د پښتون د یوه روشنفکر پتوگه خطرناکه طرحه گڼل کیږي . زه دی دوست ته وایم ، د پنجوايي د بیښی په ملاتړ بویه طالبان راپاڅیدل او په هیلمند او روزگان کی یې غچ واخیست، خو دا غچ دوی له چا څخه واخیست ؟ خپل ورونه یې ونه وژل ، خپل کلی، کور یې وران نکړ ؟ او یا د باگرام د پیښی په تراو ۳۰ تنه څوک مړه شول ؟ هغه پښتانه روشنفکران چی د جگړی د لا تودوالی سندی وایی او پخپل اند طالبان ، اسلامي گوند ، سیاف او مولانا قیام الدین کشاف پشان کسان د پښتنو د گټو ساتندوی بولی، له مذهبي توندلارو څخه زیات تیاره او تر ټولو لومړی د پښتنو پښی همدوی په تیرگی وھی.

پاکستان ، ایران او یا نور به مور ته مذهبي توندلاری روزي او افغانستان ته به یې د وړانی ، ویجاړی او ټولوژنی لپاره راستوي، خو افغانان او تر ټولو پرموی پښتانه خپله ولی داسی دندی ته زړه ښه کړي ؟

روشنفکران ولی د مذهبي توندلارو په خدمت کی شي، دوی ولی طالبان او د منځنیو پیړیو نوری خبیثه ارواوی د افغانستان د ژ غورنگ پرېښتی وگني او د دوی د توری په تمه کښیښی !

تر ټولو مخکی د توندلارو له واکمنی څخه د افغانستان ژ غورنگ پکار دی .

ستونزه او غمیزه هغه مهال لا پیچلی کیږي چی خپلی دندی او مکلفیتونه پر پردیو واچوو. د هیواد روشنفکران هغه وخت روشنفکران نه، بلکی د ځمکی د مخ مفسدین گڼل کیږي، خپله دنده چی هغه د ولس وپښتوب دی خوشی کړي او د تیاریو، تورو ځواکونو سره د ولس په زوندی کولو کی شریک شي !

ترڅو چی خپل ولس وپښتوب نه کړو او ولس ته په صفا ټکو کی ریښتیا ونه وایو، ترڅو چی ولس د توندلارو د غوبل څخه د ولس په پوهاوي او په دولت کی د واکمنی جهادي – مافیا په رسواکولو کی لاس په کار نه شو، که ټوله نړی ملامته هم شي، له روانی غمیزی څخه خلاصون نه شو میندلای !

پای